

OSTARZAŁOŚĆ (4) sb f

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w ostarzały oraz -ość); oba a jasne.

sg [N ostarzałość.] ◊ G ostarzałości (1). ◊ L ostarzałości (3).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Podeszły, sędziwy wiek; starość (4) : á kwiatki ie⁸⁰ wznikną aż ná pálac iego. A oftárzałóci nigdy niepoznáią na fobie RejPs 137v; iákiem fie miał okázác [Kościół Boży] w oftárzałóci swoiey/ y czo zá łzczélcie miáło być w thym oftátecznym wieku ftárości iego. LubPs A4v, A3v.*

Szereg: »ostateczne czasy a ostarzałość« (1): iż w tych oftátecznych czáliech swoich á w they oftárzałóci swoiey/ [Kosól Święty] nie czuie thákich mocy y síł w ochorzálem ciele swoim/ iákie przed tym miał w kwitńczey młodości swoiey LubPs A3.

2. *[Zestarzenie się: Chrystus [...] naucza, abyśmy sobie skarbili w onym krolestwie wiekuistym, gdzie ani mol, ani rdza, ani żadna ostarzałość zebraniu naszemu nic szkodzić niemoże RejKat 3v.]*

Synonimy: 1. starość, szedziwość.

Cf **OBSTARZAŁOŚĆ, ZASTARZAŁOŚĆ**

AW